

Vụ xì căng đan sex DSK : Mảnh vàng của báo “lá còi” New York

Các phóng viên chủ chốt của truyền thông ngôi nhà số 71 Broadway, New York City, nơi thẩm vấn của ông Dominique Strauss-Kahn sau khi ra nhà tù, 25/5/2011.
REUTERS/Mike Segar

Sau một thời gian rảnh rỗi, vị chủ tịch của IMF Dominique Strauss-Kahn (DSK) bị truy tố tại Mỹ về các tai tình sex đã bắt đầu được báo chí Pháp đăng tải. Thời điểm này tại New York, nơi ông DSK bị quần chúng chờ đợi ngày ra tòa, tình hình lại khác. Nhật báo Le Figaro ghi nhận là họ sẽ vẫn nóng bỏng, và đăng các tin báo phẫn nộ của chúng, gọi tên là báo « lá còi » tiếp tục khai thác.

Theo Le Figaro, các tin báo như Daily News hay New York Post vẫn thi nhau chèn nhét tin tức nhảm nhí, lời cuồn cuộn. Phóng viên của họ vẫn chủ chốt của truyền thông ngôi nhà nơi ông DSK bị quần chúng chờ đợi, rình rập như một con nhện đang chờ mồi. Phóng viên báo Le Figaro tại New York

cũng có mặt tại nơi đó và khi tôi sẽ kể bạn một cách lý thú trong bài báo tiếp theo : cuộc chày đua giành tin tức (scoop) của báo lá cải New York, hàng tit lên trang quốc tế .

Tác giả bài báo khi tôi tìm : hôm thứ 3, lúc 18 giờ , trước tòa nhà số 153 Franklin Street, cô Withney Evans, nhà báo trưởng Daily News đã vội vã gọi điện thoại cho người chủ bút : cô vừa nói chuyện với người di tản một giáo phái Nhật Bản. Người này đã bước vào hợp thể của DSK hai tập sách. Đây là một tin sốt dẻo mà người trưởng của Daily News là tờ New York Post sẽ không có được, vì phóng viên của New York Post đã rời khỏi nơi này nửa tiếng đồng hồ trước đó, sau khi mất 8 tiếng chờ đợi.

Có thể là thoạt nghe qua, thông tin trên không có gì đáng lưu ý, nhưng đối với chủ bút một tờ báo lá cải, thì không thể bỏ qua, bởi vì tin gì cũng có thể được đưa lên và làm thành một bài báo gây sốc. Nhưng lần này thì tin của Evans rất cuộc bực bực qua mặt bên, vì trong hợp thể DSK, Daily News và New York Post chuyên dành những bài báo trong số ra ngày thứ 4, cho việc đổ sách nhiễu tình dục các khách sạn.

Theo Le Figaro, tôi đâu vào xì căn dặn DSK, tờ New York Post, mà sẽ phát hành lên đến 525.000 bản mỗi ngày, đã đưa tin đồn dỏm, đặt các phóng viên nhíp nhem trên nóc nhà. Không có gì qua được mặt họ, mọi chuyện đều được thông báo ngay, như vì có xe chó ô che nắng đến nhà DSK. Hôm thứ 3, thì tờ báo đã chày tit về những người đàn ông làm bãi phòng của DSK, vì hôm thứ hai họ đã thấy có 2 người đàn ông đi mướn trách việc dọn dẹp.

Le Figaro trích dẫn giáo sư báo chí ở Đại học Quinnipiac, ông Richard Hanley, cho là thốt ra từ New York Post không cần báo chuyện, mà họ chỉ cần thời phòng những tin rớt vào vũng, hay là những ý kiến mà họ nghe thấy. Với loại báo có thể lấy được tin tức cần thiết.

Một người trong ngành cho biết là phóng viên tờ báo này quen biết rất nhiều trong giới cảnh sát, họ được các tin nhòm và khi được báo dỏm là danh tánh người phát biểu không được nêu lên, cảnh sát sẵn sàng cho biết mọi thứ. Một nhà báo New York Post cho biết là tờ báo có 5 người ở trên cảnh sát và cũng bày nhiều người ở tòa án. Cho nên tờ báo biết tin rất sớm và đã là những tin truyền thông đầu tiên từ việc ông DSK bị bắt ngày 14 /05.

Nhưng tôi sao tờ New York Post lại bám sát và đưa tin như thế đối với cựu Tổng giám đốc Quỹ Tiền tệ Quốc tế ? Le Figaro nhìn thấy 2 lý do : trước tiên là sẽ vội rút là “béo bở”, đối mặt tờ báo

mà người dân New York được trong các tàu đi n người m vì khía c nh h p d n, gi t g n c a các thông tin, nh ng chuy n phi m trong gi i tên tu i trang 6 ch ng h n hay tin th thao. Th t ra theo le Figaro t New York Post b các báo “đ ng đ n” M xem th ng.

Ngoài lý do nêu trên, Le Figaro nhìn th y m t lý do th 2, đó là ch nh n t New York Post, nhà t ph ng i Úc, Rupert Murdoch, t lâu không thích Pháp, b ông xem là m t n c đ i tr y.

Le Figaro trích nh n đ nh c a m t giáo s báo chí Đ i H c New York, ông Mark Miller, gi i thích r ng đó là do « v n đ ý th c h và ng i Pháp là m c tiêu d t n công do nh ng hình nh sáo mòn s n có v h . V i, dù có t n công, ph báng ông DSK đ n đâu đi n a, thì trên m t pháp lý, ông Murdoch không b phi n hà gì c . Lý do là vì quy n t do ngôn lu n đ c Hi n Pháp M b o v ».

n Đ r t bản khoản trong quan h v i Pakistan

Theo báo Le Monde, New Delhi mong mu n thúc đ y t n trình hoà bình v i ng i láng gi ng, nh ng l i r t ng i các nhóm thánh chi n t Pakistan và thái đ không rõ ràng c a quân đ i Pakistan.

T sau s v Ben Laden, đã n nấu Pakistan t nhi u năm qua, n Đ càng lo ng i và t h i v s h tr , bao che c a gu ng máy Pakistan đ i v i l c l ng Al Qaeda và các t ch c thánh chi n H i giáo. Nh ng m t khác, New Delhi không mu n là tình hình b t n đ nh Pakistan đ n đ n m t cu c chi n v i n Đ .

Theo Le Monde, các nhà ngo i giao n hi n nay đang n l c tránh không đ s ki n này x y ra, m t con đ ng r t gian nan và ph c t p. Theo t báo, nh ng ti t l v vai trò c a Pakistan, cũng nh m c đ c u k t gi a quân đ i, tình báo Pakistan đ i v i m ng l i i thánh chi n kh ng b , v a là khó khăn l n trong vi c thúc đ y t n trình hòa bình vì s b ch ng đ i trong n c n, v a là y u t mà New Delhi s s đ ng đ đ c qu c t tr giúp m nh m trong cu c đ i đ u v i Islamabad.

Ngân hàng Singapore và Th y Sĩ còn thi u minh b ch

Trang kinh tế, báo Le Figaro đã chú ý đến vấn đề minh bạch ngân hàng. Tờ báo ghi nhận: trong số các quốc gia bị tổ chức OCDE chỉ trích là không thực hiện đầy đủ các quy định minh bạch của quốc tế, có Singapore bên cạnh Thụy Sĩ.

Trong danh sách bị chỉ trích có đến 9 quốc gia, có cả Hoa Kỳ và Pháp, nhưng Thụy Sĩ và Singapore là hai nơi nổi tiếng là thông tin được bảo mật kín, và rất khó biết được về những người trốn thuế, ký gởi tài sản tại đó.

Theo Le Figaro tổ chức OCDE duy trì sự ép trên Thụy Sĩ để quốc gia này minh bạch hơn, sẽ ảnh hưởng quy định về trao đổi thông tin đang gây tranh cãi. Trong lúc đó thì OCDE lại như những hòn đá vấp ở Singapore. Điều này càng làm Thụy Sĩ bối rối vì tên 'giàu' ở Thụy Sĩ đã chực sẵn nấu Singapore từ hai năm nay.

Cần có Nhặt bỏ vào “thời đi ăn mặc thoải mái khi đi làm”

Trong một bài báo ngắn, Le Figaro ghi nhận sự kiện là kỳ tập hôm qua, và cho đến cuối tháng 10, người Nhật đi làm không còn phải mặc áo vét, complê, thắt cà vạt nữa, mà chỉ cần mặc áo phông, quần jean, với điều kiện là quần jean không rách hay thủng lỗ, như một trong thời gian gần đây.

Tóm lại, cách ăn mặc sẽ vô cùng thoải mái. Trên đây là sáng kiến và cũng là chiến dịch mà bộ trưởng môi trường Nhật vừa phát động: "Super cool biz" (đi làm vô cùng thoải mái). Theo Le Figaro, chính việc bộ trưởng đã làm gương, chấp hình mặc sơ mi, thắt cà vạt cà hàng ở Tokyo.

Mục tiêu chiến dịch này là gì? Tiết kiệm điện. Tác giả bài báo nhắc lại vào năm 2005, Nhật đã có chiến dịch gọi là 'cool biz' mục tiêu là giảm việc dùng điện hộ gia đình giảm phát thải CO2. Những chiến dịch bắt đầu từ hôm qua là để đi phó với nền thiêu đốt sau động đất và sóng thần.

Theo Le Figaro để biết về tiêu chuẩn điện, các văn phòng đã giảm việc sử dụng máy điều hòa.

Các máy bán nước uống tự động trên đường phố, máy bán vé xe lửa không còn hoạt động 24/24 nữa và các nhà ga chờ đợi thang máy trên 2 là hoạt động mà thôi.

Trong chuyến đi ăn mừng thối mái đi làm hiện nay, tôi báo hóm hình cho là có một người sĩ vô cùng hài lòng đó là thành phố Okinawa, vì chiếc áo truyền thống của vùng này, áo Aloha, một loạt sĩ mi rợ, kiêu như Hawaii, sự trở thành một và được yêu chuộng để chúng tôi mình là người năng động.

Người Đức không làm việc nhiều hơn là người Hy Lạp

Cũng trên vấn đề làm việc và năng động, báo Le Monde trang kinh tế có bài đánh giá tựa đề : « Không, người Đức không làm việc nhiều hơn là người Hy Lạp ».

Sau vụ là vào giữa tháng 5, thủ tướng Đức bà Angela Merkel đã trích các nước bệ nệ nệ chúng chúng như Hy Lạp, Tây Ban Nha, Bồ Đào Nha, bà ví là những quốc gia du lịch của 'Club Med' : những người nhàn, đi về hưu sớm, trong lúc mà những người khác phải làm nhiều, nghèo ít.

Theo Le Monde những trích này đã khiến kinh tế gia Patrick Artus, thuộc ngân hàng Pháp Natixis bác bỏ. Ông đã phản bác ý kiến trên trong bài nghiên cứu mà ông ngày 30/05/2011. Ông Artus khẳng định, không người Đức không làm việc nhiều hơn người dân các quốc gia Nam Âu. Thậm chí họ (người Đức) làm việc ít hơn nhiều và cũng không có tỉ lệ bệ nệ.

Ông Artus trích dẫn số liệu của tổ chức Hợp tác và phát triển kinh tế OCDE, cho thấy vào năm 2009, thời gian làm việc bình quân của một người tại Đức là 1390 giờ trong năm. Trong khi đó, Tây Ban Nha, thời gian là 1654 tiếng, Bồ Đào Nha là 1719, Hy Lạp còn cao hơn nữa : 2119 giờ.

Còn về tuổi thọ, nếu tính theo tuổi quy định chính thức, Đức là 65, sắp tới sẽ lên 67, những tuổi thọ thực tế về hưu trung bình Đức là 62,2. Tại Tây Ban Nha và Bồ Đào Nha tình hình cũng tương tự : 62,3 ; 62,6. Hy Lạp 61,5. Chỉ có Pháp và Ý là thấp nhất : 60 tuổi, hay 60,1.

Vì năng suất thì người lao động Đức không hơn trung bình của các quốc gia Nam Âu. Còn nếu tính năng suất theo giờ thì Đức còn thua Hy Lạp.

Theo ông Artus, nếu kinh tế Đức vững mạnh, động đầu Châu Âu và chắc động sau Trung Quốc và xuất khẩu, đó là nhờ khả năng sáng tạo của Đức, đã giành 2,82% GDP cho việc nghiên cứu và phát triển, trong lúc Tây Ban Nha hay Bồ Đào Nha chỉ dành có 1,38%. Ông Artus còn nêu lên hai thói quen khác của Đức : mức tiết kiệm cao của người dân và các xí nghiệp, kể đến là nhân công được đào tạo tốt.

Ông kết luận : bà Angela Merkel đã không nêu lên được những vấn đề thực sự của các quốc gia Nam Âu dùng đồng euro.

Báo Le Monde nhận định : nếu bạn nghiên cứu của ông Artus trích dẫn các so sánh trên đồng đồng của Athens, thì chắc hẳn người người Hy Lạp sẽ cảm thấy trong bối cảnh, vì những mặt bất lợi của Hy Lạp đang khủng hoảng đến : “Vấn đề không phải là các quốc gia phương Bắc phải chi trả cho những khoản bồi thường phương Nam, vì chúng tôi thực sự làm việc có thể nói là rất cần thiết của là khác.”

Mai Văn